సీరియల్

శైల దుర్గం

బొమ్మిడి అచ్చారావు

(గత సంచిక తరువాయి)

అందరు తేలిగ్గా ఊపిరి పీల్చుకున్నారు.

అయితే తమ నమ్మినబంటయిన డ్రైవరు భరణి మరణం అందరి మనసుల్ని కలచివేసింది. ప్రొఫెసర్‌ని పోగొట్టుకున్న కొన్ని గంటల వ్యవధిలో భరణిని కూడా పోగొట్టుకోవటం అందరికీ బాధాకరంగా వుంది.

ఈ లోపల దీప్తి తన బ్లౌజు వెతుక్కుని ధరించింది. అప్పటివరకు అర్ధనగ్నంగా అందరిముందు నిల్చుని వుండటంతో ఆమెకు తల కొట్టేసినట్టుంది. ఎవరివంకా చూడలేక తల తిప్పుకున్నది. చీరవంక చూసుకోవటానికే భయంగా వుంది. చక్కటి నీలిరంగు చీర కాస్తా పసుపు రంగుకి తిరిగి వుంది! చీరలు తమ మకాం చేసిన చింతపల్లె లోని యింట్లో వుండిపోయాయి. ఏరోజుకారోజు వెళ్ళి రావాలన్నది ప్రోగ్రాం! కాని జరిగింది మరొకటి.

కార్తీక్, అభిలాష్, హిమవంత్, అశ్విని కాసేపు

భరణి ఆత్మశాంతికి అతని శవంముందు నిల్చుని మౌనం పాటించారు. దీ పి వాళ్ళ ననుసరించింది.

కార్తీక్ వాచీ చూసుకున్నాడు. ఉదయం ఆయిదు గంటలు దాటి యిరవై నిమిషా లయింది.

"దాదాపు తెల్లారిపోయినట్టే! ఈ మారుమూల కోణంలోకి వెలుగువచ్చే అవకాశంలేదు. పగలు, రాత్రి ఒకేలా వుండేలా వున్నాయిక్కడ!" అన్నాడు కార్తీక్.

"బయటకి పోదామా?" అన్నాడు హిమవంత్.

"సమయానికి నువ్వు, భరణి రాకపోతే యీనాటితో మా నలుగురి కథ ముగిసిపోయుండేది!" అన్నాడు అభిలాష్ అశ్విని వంక ప్రశంసాపూర్వకంగా చూస్తూ.

అందరు అభినందించారు అశ్విని చొరవను, సమయస్ఫూర్తినీ.

"సరే, పొగడ్తలు తర్వాత! మీరసలు యెలా చిక్కారు యీ మాంత్రికుడికి?" అడిగాడు అశ్విని.

"ముందు మిస్ దీ పి వెనకగా నేను నడుస్తున్నాం కదా! అకస్మాత్తుగా ఎవరో నన్ను రెక్కపట్టి-లోపలికి లాగేశారు. నేను గింజుకున్నాను. ఇంతలో మరో వ్యక్తి మిస్ దీ పి వెనక్కు తిరిగి చూడటం గమనించి ఆమెని కూడా నోరు నొక్కి గుహలోపలికి లాగేశాడు. వాళ్ళిద్దరి పశుబలంముందు మా బలం ఎందుకూ కొరగాలేదు. ఈ విగ్రహం దగ్గరకు లాక్కొచ్చి కట్టిపడేశారు. మిస్ దీ పి విగ్రహాన్ని చూసి భయంగా కేకవేయబోయి మాంత్రికుడు ఉరిమి చూడటంతో బిక్క చచ్చిపోయినట్టు అలాగే నిల్చుండిపోయింది.

వాళ్ళ తంతు చూడగానే మా యిద్దరికీ అర్థమై

పోయింది — మమ్మల్ని కాళికి బలివ్వబోతున్నారని! నిస్సహాయంగా అలాగే వుండిపోయాం" అన్నాడు హిమవంత్.

తర్వాత కార్తీక్ అందుకుని, "నువ్వు భరణి ఆరో గుహలోకి మేము అయిదో గుహలోకి ప్రవేశించాం కదా! కొంతదూరం వచ్చేసరికి ఏవో అడుగుజాడలు కనిపించాయి. అభిలాష్ దగ్గర నా దగ్గరకూడా టార్చిలున్నాయి కదా! వాటి ఆధారంతో ముందుకు నడిచాం. ఏ ఆయుధాలు చేతలేకుండా లోనికి ప్రవేశించటం వివేకమైన పని కాదనుకున్నాం. కాని వెనక్కి వెళ్ళేలోపల దీపికి హిమవంత్ కి ఏం ప్రమాదం జరిగిపోతుందోనని ఆత్రంతో ముందుకే నడిచి నేలమాళిగ మెట్లు దిగాం. అయితే మేము చేసిన పొరపాటు, మాంత్రికుడి అనుచరులు మాసే వరకు టార్చిలైట్లు ఆర్పివేయకపోవటం! అదే మమ్మల్ని వాళ్ళకు పట్టిచ్చింది. మమ్మల్ని కూడా బంధించిపారేశారు!" అన్నాడు.

అశ్విని తలూపి, "మేమిద్దరం మీ రెవరూ బయిటికి రాకపోవటంతో ఏదో ప్రమాదం ముంచుకొచ్చి వుంటుందని వూహించాం. అందుకే దొంగల గుహలోకి పోయి రివాల్వర్లు తెచ్చుకున్నాం. సమయానికి మాంత్రికుడి చేతికి గురిచూసి కాల్చాను గాబట్టి సరిపోయింది గాని, లేకుంటే హిమవంత్ కూడా మనకు దక్కక పోయేవాడు!" అన్నాడు.

"చాలా అదృష్టవంతులం! మాంత్రికుడి బారినుంచి తప్పించుకోవటమంటే మాటలు కాదు! ఈపాటికి క్షుద్ర శక్తులు మన రక్తం పీల్చివుండేవి. గాలిలో వాటి శబ్దాలు స్పష్టంగా వినిపించాయి" అన్నాడు అభిలాష్.

"గుహ లోపల యింకా ఏముందో చూసిపోదామా?"
అశ్విని మాటలకు తక్కినవాళ్ళు ఉలిక్కిపడి చూశారు.

"కోరి కోరివితో తల గోక్కోవటం దేనికి? మన అదృష్టం బావుండి ప్రాణాలు దక్కించుకున్నాం. ఇదంతా భూగృహంలా వుంది. లోపల ఏముందో, క్రూర మృగాలే వున్నాయో, విషసర్పాలే పొంచుకునివున్నాయో యెవరికి తెలుసు? పదండి, బయటికి పోదాం! వేన్ చేరుకుని చింతపల్లెపోయి, సరంజామా సర్దుకుని యిళ్ళకు పోదాం!" అన్నాడు హిమవంత్. మృత్యు ముఖంనించి బయటపడ్డాక ఎంత తొందరగా యిల్లు చేరుకుని తన వాళ్ళను కల్సుకుందామా అని ఆత్రుతగా వుందతనికి!

"ఇక ఎలాగూ వెళ్ళిపోతాం కదా, ఓసారి లోపలికి పోయి చూద్దాము. ఒక అరగంట మాత్రమే! తర్వాత నువ్వన్నట్టు వేన్‌లో చింతపల్లె పోదాం. నాకు డ్రయివింగ్ వచ్చుగా. మిమ్మల్ని సురక్షితంగా చేరుస్తాను" అన్నాడు కార్తీక్.

అభిలాష్ దీప్తిలో చెలరేగుతున్న భావాల్ని కనిపెట్టి "మనం మగాళ్ళం, మన మాటకేం, మిస్ దీప్తి విషయమే మరచి మాట్లాడుతున్నాం" అన్నాడు.

దీప్తి జరిగిపోయిన భయంకర సంఘటనల్ని మరచిపోవటానికి వ్యర్థ ప్రయత్నం చేస్తోంది. ఒకదానివెంట మరొకటి వేగంగా జరిగిపోయిన విషాద సన్నివేశాలు మరపు రావటంలేదు సరికదా, కన్నుమూసినా తెరిచినా మాంత్రికుడే కనిపిస్తున్నాడు. భయంతో ఆమె శరీరం సన్నగా ఒణుకుతునే వుందింకా.

"నాకు వెంటనే మన వూరు పోవాలని వుంది. ఇక ఒక్క క్షణం కూడా యిక్కడ వుండను" అన్నదామె. ఆ రెండు మాటలు నోటినుండి రావటమే బ్రహ్మప్రళయమైంది.

"ఆల్ రైట్! గుహ బయటికి పదండి. యెందుకైనా మంచిది, రివాల్వర్లు వెంట తీసుకుపోదాం! రెండే వున్నాయి, మూడోది భరణి చేతిలో వుండాలి ఏమైపోయిందో!" అన్నాడు అశ్విని, కార్తీక్ చేతిలోను తన చేతిలోను వున్న రివాల్వర్స వంక చూస్తూ.

"ఇదిగో, యిక్కడుంది!" అన్నాడు అభిలాష్ విగ్రహం కాళ్ళముందు పడున్న రివాల్వర్ని తీసి.

"గుడ్ మా యిద్దరి రివాల్వర్స్‌లోను గుళ్ళు లేవు! అందులో వుండివుంటాయి" అన్నాడు.

అభిలాష్ మాగజైన్ విప్పిచూసి "నాలుగున్నాయి!" అన్నాడు.

"ఇంకా దొంగల గుహలో చాలా రౌండ్సుండాలి! మనకు టైం దొరక్క వెంట తెచ్చుకోలేదు!" అన్నాడు అశ్విని.

ఒకరివెంట ఒకరు నేలమాళిగ మెట్లెక్కి గుహలోనికొచ్చారు. అక్కడ వెల్తురు బయటినుంచి వచ్చి పడుతోంది.

ముందు కార్తీక్ అతని వెనక దీప్తి, హిమవంత్ అభిలాష్ చివరగా అశ్విని నడుస్తూ గుహ ముఖద్వారం దగ్గరికి చేరుకున్నారు.

"అరె, యిదేమిటి?" అన్నాడు కార్తీక్ చటుక్కున నిలిచిపోయి.

అందరు ఉలిక్కిపడి యెదుటి దృశ్యం చూసి విస్మయంగా అలాగే నించుండిపోయారు.

* * *

గుహ యెదురుగా నలుగురు వ్యక్తులు నేల తవ్వుతున్నారు. రాక్సన్ బృందంకన్న కర్కశంగా, నరరూప రాక్షసుల్లా కనిపిస్తున్నారు. నలుగురు నల్లగా దృఢంగా వున్నారు. యెవరూ ఆరడుగులకన్న తక్కువ పొడవులేరు! నలుగురి చేతుల్లోనూ గడ్డపారలు, పలుగులు వున్నాయి!

ఓ పక్క యింకా సూర్యుడు ఉదయించనేలేదు! వాళ్ళు యెప్పుడొచ్చారో, తవ్వకాలు యెప్పుడు మొదలెట్టారో అనూహ్యంగా వుంది!

"ఎవరు వీళ్ళు? రాక్సన్ బృందంలోని వాళ్ళే కాదు కదా?" ఆశ్చర్యంగా వాళ్ళవంక చూస్తూ అన్నాడు హిమవంత్.

"చూడగా వీళ్ళు యింకో ముఠాలా వుంది! రాక్సన్ బృందం వచ్చిన నలుగురే! వీళ్ళు ఇంకా క్రూరంగా కనిపిస్తున్నారు. బహుశా అదే ధ్యేయంతో తవ్వటానికొచ్చిన మరో ముఠా అయి వుంటుంది....! అంటే యీ నిధిని గురించి యింకా కొంతమందికి ముందే తెలుసన్నమాట!" అన్నాడు సాలోచనగా కార్తీక్.

"అయితే, యీ కొండల్లో ఖచ్చితంగా నిధి వుండే వుంటుంది. రెండు ముఠాలు ఒకరికి తెలీకుండా మరొకరు దాన్ని సంపాదించుకోవటానికి తవ్వకాలు సాగిస్తున్నారన్నమాట!" అన్నాడు అభిలాష్.

"అయితే యిదివరకే రాక్సన్ వాళ్ళు గత నాలుగు రోజులుగా తవ్వుతున్నారు కదా! ఆ తవ్వకాల సంగతి

ప్రత్యక్షంగా కనిపిస్తూండగా యీ బృందం వాళ్ళకి కనీసం అనుమానమైనా గాలేదా, ఏం? సరాసరి తవ్వకాల్లో పడిపోయారు!?" అన్నాడు అశ్విని.

"గమనించే వుండొచ్చు! గుహాలో చచ్చిపడున్న రాక్షస్ వాళ్ళను చూసి వుండొచ్చు కూడా! నిధి గురించి ఏదో తగవులొచ్చి ఒకళ్ళనొకళ్ళు గునపాలతో పొడుచుకు చచ్చారని భావించి వుండొచ్చు" అన్నాడు కార్తీక్.

"ఇప్పుడెలా మనం వేన్ చేరుకోవటం? వేన్ దగ్గరికి పోవాలంటే వీళ్ళ ముందరినుంచే వెళ్ళాలి. వీళ్ళ కళ్ళ బడితే వీళ్ళేం చేస్తారో ఆలోచించాల్సిన సంగతే!" అన్నాడు హిమవంత్.

ఆ అయిదుగురి మనసుల్లోను ఒకటే ప్రశ్న!

"ఎలా వీళ్ళనుదాటి వేన్ చేరుకోవాలి?" అని.

"మనం బయల్దేరిన వేళా విశేషం మంచిదికాదు! వచ్చి వచ్చి యీ భయంకర కొండల్లోపడ్డాం. ఇరుక్కు-పోయాం. ఈ టైగర్ హిల్స్ వెనక యింత పెద్ద నిధి రహస్యం దాగివుందని మన ప్రొఫెసర్ గారు కనీసం వూహించి కూడా వుండరు" అన్నాడు హిమవంత్.

"వాళ్ళు మనల్ని గమనించే ప్రమాదముంది! మళ్ళీ వెనక్కి, గుహాలోకి వెళ్ళిపోదాం?" అన్నాడు కార్తీక్ అందరివంక పరిశీలనగా చూస్తూ.

అందుకెవరూ సుముఖంగా లేరని చూడగానే తెలిసిపోయిందతనికి.

కాని ముందు గొయ్యి, వెనక నుయ్యి!

సూర్యకిరణాలు ఆ గుహ ముఖద్వారంమీద బంగారు మలాము పూస్తున్నాయి.

ఇంతలో నలుగురిలోను ఒకడి దృష్టి వాళ్ళున్న గుహ

మీద పడింది. తవ్వేపని ఆపి గబగబ గుహవైపు నడుస్తూ వస్తున్నాడు.

"కొంప మునిగింది. వాడెవడో కనిపెట్టేసినట్టున్నాడు. ఇక వెనక్కి వెళ్ళటం తప్ప గత్యంతరంలేదు. కమాన్, హరియప్!" వెనక్కి తిరిగి చకచక అడుగులు వేయసాగాడు కార్తీక్.

ఆ వ్యక్తి చాలా వేగంగా అక్కడికి దూసుకొచ్చాడు.

అప్పటికే కార్తీక్ వెంట అందరూ గుహ చివరికి చేరి నేలమాళిగ మెట్లు దిగబోతున్నారు.

కార్తీక్ ఆగి వెనక్కి చూశాడు. ఆ వ్యక్తి కనిపించలేదు.

"ఆ మనిషి ఏమయ్యాడు?" అన్నాడు తక్కిన వాళ్ళ వంక తిరిగి ఆశ్చర్యంగా. అందరూ వెనుతిరిగి చూశారు.

ఆ వ్యక్తి కనపడలేదు.

"ఇదేదో ఎత్తుగడమీదే వున్నట్టుంది అతని వాలకం చూస్తుంటే! మనల్ని గుర్తించారు, ఎంతమంది వున్నామో లెక్కించుకుని వుంటాడు. తన వాళ్ళ దగ్గరకు పోయి చెబుతాడు. వాళ్ళంతా మనమీదికి దండెత్తి రావచ్చు. ఇప్పుడెలా?" అన్నాడు అభిలాష్.

కార్తీక్తోబాటు అందరు ఆలోచనలో పడ్డారు. తమవెంట ఒకేఒక ఆయుధముంది — నాలుగుగుళ్ళున్న రివాల్వర్! తక్కిన రెండు నిరుపయోగం. ఆ నాలుగు గుళ్ళనే కావాలంటే మూడు రివాల్వర్లలోను సర్దుకోవాలి! కాని శత్రువులు నలుగురున్నారు. వాళ్ళవెంట గునపాలు, గడ్డపారలుతోబాటు మారణాయుధాలెన్నో

వుండివుండొచ్చు! తాము వాళ్ళని ఎదుర్కొని నిలవటం జరిగేపని కాదు!

"అనవసరంగా వాడి కళ్ళబడిపోయాం. నిజానికి మనం వాళ్ళకేవిధమైన హాని చెయ్యమని చెప్పినా వినరు. ప్రాణాలతో వదలరు. రాకేష్ బృందం కనీసం బంధించి వుంచారు. కాని అందరు అలా సౌమ్యంగా యెందుకు ప్రవర్తిస్తారు? చివర్లో వాళ్ళు కూడా మనమీద కత్తి దూసిన వాళ్ళే కదూ!" అశ్విని అన్నాడు.

"ఇంకా యిలా యిక్కడే నుంచుంటే వెనుకనుంచి వాళ్ళు నలుగురు పరుగెత్తుకొస్తారు. మనల్ని ఊచకోత కోసేస్తారు. పదండి గుహాలోపలికి పోదాం. భూగర్భంలోనే దాగి ప్రాణాలు కాపాడుకుందాం" కార్తీక్ మెట్లు దిగేశాడు వేగంగా. అతని వెంట తక్కిన నలుగురు దిగేశారు.

కాళికా విగ్రహం, పక్కనే నేలకూలిన మాంత్రికుడు ఆ పక్కగా చచ్చిన యిద్దరు అనుచరులు, వాతావరణం భయంకరంగా వుంది.

"విగ్రహం వెనుక పక్కనుండి ఏదో దారి వున్నట్టు కనిపిస్తోంది, అటు సాగుదాం!" అన్నాడు కార్తీక్ దారితీస్తూ. అందరు అతన్ని అనుసరిస్తున్నారు.

"గుహ పైభాగంలో అడుగుల చప్పుడవుతోంది. వినిపిస్తోందా?" అన్నాడు అభిలాష్ చెవులు రిక్కించి.

తక్కిన వాళ్ళు కూడా విన్నారు. స్పష్టంగా వినిపిస్తున్నాయి అడుగుల చప్పుళ్ళు! ఒకరివంక మరొకరు సాభిప్రాయంగా చూసుకున్నారు. శత్రువులు లోపలికొస్తున్నారు. ఏ క్షణంలోనైనా భూగృహంలోకి ప్రవేశించవచ్చు! తమకు తప్పించుకునే దారి యింకా ఏదీ

కనపడలేదు.

మొదట్లో యిరుగ్గా అనిపించినా రానురాను విశా లంగా కనిపించింది భూగృహ దారి.

దీప్తి కెవ్వున అరిచింది.

"ఏమిటి, ఏమయింది?" అన్నారు తక్కినవాళ్ళు.

"ఏదో మెత్తటి వస్తువుమీద కాలువేశాను. అది కదులున్నట్టనిపించింది" అన్నదామె.

వెంటనే టార్చిలు అటు ఫోకస్ చేశారు.

ఒకటి కాదు, రెండు కాదు అయిదు సర్పాలు! తోక మీద నిలిచి పడగవిప్పి వున్నాయి. వాటివంక చూడ టానికే ఒళ్ళు జలదరించింది అందరికీ! కాలు ముందుకు వేస్తే కాటేసేటట్లున్నాయి. బుస్ మన్న శబ్దాలు భయంకర ధ్వనితో గుండెలు అదరగొట్టాయి.

"ఎలా యిప్పుడు? వెనుక చూడబోతే వాళ్ళు మరింత దగ్గరవుతున్నట్టు తోస్తోంది. ఎగిరి గంతేసి తప్పించు కోవచ్చు. పాములమీదనుంచి ఎగురుదామా?" అన్నాడు కార్తీక్.

"వాటిని చూస్తుంటేనే ఒళ్ళు గగుర్పాటు చెందు తోంది. ఏ మాత్రం కాలు తగిలినా కాటందుకోవటం ఖాయం!" అన్నాడు హిమవంత్.

కార్తీక్ ఆలోచిస్తూ కూచోలేదు. ఒక్కగెంతున సర్పాల తలలమీదుగా అవలిపక్కకు ఉరికాడు. కింద నేల జారుడుగా వుంది. జారబోయి నిలదొక్కుకున్నాడు.

హిమవంత్, అభిలాష్, అశ్వని అతన్ననుసరించారు.

"జాగ్రత్త, నేల జారుతోంది" అన్నాడు కార్తీక్ హెచ్చరిస్తూ.

"మిస్ దీప్తీ! మీరు గోడపక్కగా తడుముకుంటూ

ఈ పక్కకు వచ్చెయ్యండి. పాముల్ని మేము మీమీదకు రాకుండా చెదరగొడతాం!" అన్నాడు అశ్విని.

"ఎలా చెదరగొడతావు, కాల్చేస్తావా?" అడిగాడు హిమవంత్.

అశ్విని వంగి వాటి కళ్ళమీదకు టార్చిలైట్లు ఫోకస్ చేశాడు. అవి తమ గమనాన్ని మార్చుకున్నాయి. బుస్ మంటూ వెలుతురు కనిపించినవైపు తలలు తిప్పాయి. వున్న చోటునించి కదిలాయి.

అదే అదనుగా దీప్తి భూగర్భగృహం గోడను ఆనుకుంటూ కార్తీక్ వాళ్ళున్నవైపు జరిగింది.

పాములు జరజర అశ్వినివైపు పాకుతున్నాయి.

దీప్తి తమలో చేరగానే అందరు ముందుకి పరుగందుకున్నారు. పాములు బాగా వెనకపడ్డాయి. అశ్విని కూడా వాళ్ళతో కలుసుకున్నాడు.

రెండుసార్లు జారబోయి నిలదొక్కుకుంది దీప్తి.

"నేను పరుగెత్తలేకపోతున్నాను. ఆయాసంగా వుంది" అన్నదామె. పరుగువేగం తగ్గిపోయింది.

"సరే, రెండు నిమిషాలు రెస్టుతీసుకోండి. ఇక్కడ కొంచెం వెలుతురు కనిపిస్తోంది. యెక్కడినుంచో సన్నటి వెలుగు కిరణాలు ప్రసరిస్తున్నాయి. దారి బాగానే కనిపిస్తోంది" అన్నాడు కార్తీక్.

భూగృహంలా లేదక్కడ. విశాలంగానే కనిపిస్తోంది. కాకపోతే పైన ఏదో నెత్తిమీద ఆకాశం కనపడకుండా అడ్డుగానే వుంది. బిలం తొలిచిన గుర్తులు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి.

"అటు చూడు కార్తీక్. అక్కడ ఏదో పచ్చటి వెలుతురు కనిపిస్తోంది, కదూ!" అన్నాడు అశ్విని.

కా ర్తీక్‌తో బాటు అందరు అటు చూశారు.

"అవును. సూర్యకిరణాలేమో!" అన్నాడు హిమవంత్.

"సూర్యుడి ఉదయకిరణాలు అలాగే వుంటాయిగాని, సూర్యోదయమై రెండు గంటలుపైగా అయింది. ఈపాటికి సూర్యుడి కాంతి తెల్లదనానికి తిరిగివుంటుంది" అన్నాడు కార్తీక్.

"సరే, అటే పోదాం పదండి. అక్కడే బాగా కాంతివంతంగా వుంది. ఇక్కడ రాళ్ళు రప్పలు కూడా దండిగానే వున్నాయి. దారి విశాలంగా వుంది. ఇలా ఇది యెక్కడికి తీసుకుపోతుందో పోదాం పదండి!" అన్నాడు అశ్విని.

కార్తీక్ వెనుతిరిగి చూశాడు. శత్రువులు వస్తూన్న జాడ కనిపించలేదు.

"చిత్రంగా వుందే, యీపాటికి వాళ్ళు మనల్ని కలుసుకుని వుండేవాళ్ళు! ఏమైవుంటారు?" అన్నాడు అభిలాష్ అందరివంకా ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ.

"పాములు అడ్డుకున్నాయేమో! మనమీది కోపం, కసి వాళ్ళమీద చూపించి కాటంగుకుని వుంటాయి."

"అంత తెలివి తక్కువగా పాములి కాటుకు చిక్కరు. వాళ్ళ చేతుల్లో ఆయుధాలుంటాయనే సంగతి విస్మరించినట్టున్నావు."

"ఎక్కడో మనకోసం పొంచివుంటారు. మనం తిరిగి రాకపోతామా అని కాచుకుని వుండివుంటారు. మనం ఎట్టి పరిస్థితుల్లోను వెనక్కు వెళ్ళకూడదు!"

"మిస్. దీప్తీ! నడవగలరా? ఆ వెలుతురు వస్తూన్న వైపుకి వెళ్దాం!" అన్నాడు కార్తీక్.

దీప్తి తలూపింది.

మెల్లగా ఆ పచ్చటి వెలుగు వస్తూన్నవైపు అందరు నడుస్తున్నారు.

“ఆగండి, ముందుకు రావద్దు!” అన్నాడు కార్తీక్ ఆగిపోయి చెవులు రిక్కించి.

గాల్లో ‘ఇస్’మంటున్న శబ్దాలు. ఆ శబ్దాలు తామిది వరకు విన్నవే! కార్తీక్‌కి గుర్తువచ్చింది. అవును! మాంత్రికుడు నేలకూలటానికి ముందు కాళికావిగ్రహం చెంత యిలాంటి శబ్దాలే వినిపించాయి.

అందరు స్పష్టంగా విన్నారు.

“అవును, యివే చప్పుళ్ళు! క్షుద్రదేవతలు గాల్లో తిరుగుతున్న సవ్వడి!”

అందరు ఉలిక్కిపడ్డారు. ఈసారి ‘ఇస్’మన్న శబ్దాలు మరింత తీవ్రస్థాయిలో పక్కనే వినిపించినట్లనిపించింది. ఏవో అస్పష్టమైన రణగొణ ధ్వనులు కూడా వినిపించాయి.

ముందుకి అడుగువేయబోయిన కార్తీక్ వెనక ఏదో సవ్వడి వినిపించి చటుక్కున తిరిగిచూశాడు.

అప్పటికే శత్రువులు నలుగురు కార్తీక్ బృందాన్ని చుట్టేశారు!

అందరు తెల్లబోయి చేష్టలుడిగి నించుండిపోయారు.

• • •

“ఎవరు మీరు? ఇక్కడ మీకేం పని?” ఆ నలుగురిలోను దృఢంగా బాగా పొడవున్న వ్యక్తి గద్దించి అడిగాడు. తక్కిన ముగ్గురు తుపాకీలు చేతుల్లో సిద్ధంగా పట్టుకుని తమవైపే గురిచేసి వుంచారు!

నాయకుడిలా వున్న ఆ వ్యక్తి చేతిలో రివాల్వర్

వుంది!

అభిలాష్ తనచేతవున్న రివాల్వర్ ని దుస్తుల్లో దాచెయ్యబోయాడు. కాని అది వాళ్ళ కంట్లోపడి పోయింది.

"మీ దగ్గర యెలాంటి ఆయుధాలున్నా వెంటనే మాకు యిచ్చేసి వరసగా నిలబడండి" గద్దించాడు నాయకుడు.

కార్తీక్ తనచేతనున్న గుళ్ళులేని రివాల్వర్ కింద వదిలేశాడు. అశ్విని మాత్రం అప్పటికే తనవద్దనున్న రివాల్వర్ ని దుస్తుల్లో దాచేశాడు. కాని దాంట్లో గుళ్ళు లేవు!

తిరగబడి తాడో పేడో తేల్చుకుందామని అందరికీ గాఢంగా మనసులో వున్నా, నిరాయుధంగా వాళ్ళ ముందు నిలబడతామని అందరికీ తెలుసు! ఈసారి తమ ప్రాణాలు దక్కవని అందరికీ అర్థమైపోయింది.

"చెప్పరేం, మీరెవరు? ఈ గుహాల దగ్గర మీకేం పని?" అన్నాడు నాయకుడు.

కార్తీక్ చెప్పాడు. "మేం జియాలజీ స్టూడెంట్సుం! సర్వేకొచ్చాం. తెలియక ఈ గుహాలో అడుగుపెట్టాం!"

నాయకుడుగాని తక్కినవాళ్ళుగాని అతని మాటలు విశ్వసించినట్టులేదు!

"అలా అయితే నన్ను చూసి గుహాలోపలికి యెందుకు పారిపోయారు? అంత భయపడాల్సిన పనేం వచ్చింది?" అన్నాడు — ముందుగా వాళ్ళను కనిపెట్టి పరుగెత్తుకొచ్చిన వ్యక్తి. అతనే పోయి తన వాళ్ళను తీసుకొచ్చాడు.

"ఇదివరకు మీలాగే మరో నలుగురు వ్యక్తులు

మమ్మల్ని వెంటాడి హింసించారు. మీరు కూడా అలా చేస్తారేమోనని భయపడి పారిపోయాం!" అన్నాడు శాత్రీక్. ఈ ఉపద్రవంనుంచి తప్పించుకోవటం ఎలాగా అని అతని మనసు తీవ్రంగా ఆలోచిస్తూనే వుంది!

నాయకుడు తక్కిన ముగ్గురివంక చూశాడు. వాళ్ళు సాభిప్రాయంగా తలలూపారు.

"అయితే, రాక్సన్ వాళ్ళను చంపింది మీరేనా?" నాయకుడు సూటిగా శాత్రీక్ వంక చూశాడు.

"రాక్సనా? అతనెవరు?" అంటూ అంతలోనే ఏదో స్ఫురించి దీప్తివంక చూశాడు శాత్రీక్. ఆమె తల అడ్డంగా తిప్పింది.

"రాక్సన్ తెలీదా? పోనీ నికోలిన్ తెలుసా?"

దీప్తి ముఖం వెలిగింది. శాత్రీక్ వంక సాభిప్రాయంగా చూసింది. తనను బలవంతం చేయబోయిన స్ఫోటకం మచ్చలవాడు! అయితే మరో వ్యక్తి పేరు రాక్సన్ అన్నమాట!

"ఆ...ఆ.... పేర్లు తెలీవు. నికోలిన్ పేరు మాత్రం తెలుసు. అతను వాళ్ళ నలుగురిలో ఒకడు."

"అయితే వాళ్ళని నిర్దాక్షిణ్యంగా మీరే చంపేశారన్నమాట!" నాయకుడు డేగచూపులు చూస్తూ అన్నాడు.

"లేదు లేదు! మమ్మల్ని వెంటపడి వేధించబోతేనే మేము పారిపోయి ఈ గుహలోకి వచ్చి దాక్కున్నాం. అయితే అక్కడ ఓ మాంత్రికుడు, యిద్దరు అనుచరులు మమ్మల్ని పట్టుకుని దేవికి బలివ్వబోయారు. ఇంతలో నికోలిన్ వాళ్లు మమ్మల్ని వెతుక్కుంటూ మాంత్రికుడి వద్దకు పరుగెత్తుకొచ్చారు.

మాంత్రికుడు తన మంత్రదండంతో వాళ్ళను ఏదో మంత్రించాడు. వాళ్ళు కదలక మెదలక నిల్చుండి పోయారు. ఈలోపల మాంత్రికుడి అనుచరులు వాళ్ళ నలుగుర్నీ గుహ బయటకి తీసుకుపోయారు. తర్వాత ఓ పదినిమిషాలకు అనుచరులిద్దరు తిరిగొచ్చారు. నికోలస్ని తక్కిన ముగ్గుర్నీ వాళ్ళే చంపివుండొచ్చు, మాకు తెలీదు!” అప్పటికప్పుడు కథ అల్లి నమ్మకంగా చెప్పేశాడు కారీక్.

తక్కిన వాళ్ళు శ్రోతల్లా వుండిపోయారు.

కారీక్ మంచి రచయిత. అందుకే సమయానుకూలంగా చక్కటి కథ కల్పించి అతికినట్టు చెప్పేశాడు. మిత్రులు నలుగురు అవునన్నట్టు తలలూపారు.

నాయకుడు తక్కిన తినవాళ్ళు ముగ్గురివంక చూశాడు.

“అవును, అదే అయివుంటుంది!” అన్నాడు ఓ వ్యక్తి. తక్కిన యిద్దరు తలలూపారు.

“అయితే, మాంత్రికుడ్నీ అతని అనుచరుల్నీ యెవరు చంపారు? అది కూడా నికోలస్ వాళ్ళేనా?” అన్నాడు నాయకుడు వ్యంగ్యంగా.

కారీక్ వెంటనే, “మేమే చంపేశాం! మమ్మల్ని, నిర్దాక్షిణ్యంగా కాళికకు బలివ్వబోతుంటే యిక గత్యంతరంలేక కాల్చి చంపేశాం!” అన్నాడు.

“అంటే యిలాంటి సంఘటనలు యెదురవుతాయని మీరు సర్వేకొచ్చేముందే తెలిసి, రివాల్వర్సు వెంట తెచ్చుకున్నారన్నమాట!” అన్నాడు నాయకుడు.

“నో, నో! ఈ రివాల్వర్సు మావికావు. నికోలస్ వాళ్ళు మాంత్రికుడి మాయలోపడి కదలక మెదలక నిల్చుండిపోయారు కదా! అప్పుడు వాళ్ళ చేతుల్నించి

రివాల్వర్స్ కిందపడ్డాయి. సమయానుకూలంగా ఆపదలో మేము ఆ రివాల్వర్స్ అందుకుని మాంత్రికుడి అనుచరుల్ని కాల్చేశాం. మాంత్రికుడిని శూలంతో పొడిచి చంపేశాం! మీరు దారిలో చూసేవుంటారు!" అన్నాడు కార్తీక్ ఏ మాత్రం తడుముకోకుండా.

నాయకుడు తలూపాడు.

ఇంతలో మరో వ్యక్తి ప్రశ్న లేవదీశాడు. "మాంత్రికుడు, అతని అనుచరులే కాకుండా మరో వ్యక్తి వచ్చి పడున్నాడు వాడెవడు?" అని.

"అతను మా వేన్ డ్రయివరు. మాంత్రికుడి అనుచరుడు చంపేశాడు. మాకోసం అతను ప్రాణాలు ధార పోశాడు!" కార్తీక్ కంఠంలో నిజంగానే విచారం ధ్వనించింది.

"నిజమే కావచ్చు. అయితే కొండ దిగువున వున్న వేన్ మీదేనా?" అన్నాడు మరొకడు.

"ఎస్! దాంట్లో మా సర్వే మెటీరియల్స్, డ్రిల్లింగ్ మెషిన్లు, మెజరింగ్ టేప్సు మీరు చూసేవుంటారు. అవి మావే! యిప్పటికైనా మా మాటలమీద నమ్మకం కుదిరిందా?" అన్నాడు అశ్విని.

నాయకుడు సాలోచనగా తలూపాడు.

"మమ్మల్ని వదిలేస్తే మా దారిన మేము పోతాం! ఇక్కడ జరిగిన విషయాలన్నీ యిక్కడే వదిలేస్తాం" అన్నాడు కార్తీక్.

నాయకుడు మాట్లాడలేదు. తర్వాత "మాతోరండి. ఏం చెయ్యాల్సిందీ ఆలోచిద్దాం!" అన్నాడు.

కార్తీక్ బృందం ఒకరి మొఖాలొకరు చూసుకున్నారు.

వాళ్ళ నలుగురి చేతుల్లోను ఆయుధాలు తమవంకే గురి చేయబడి వున్నాయి. తాము కాదని మొండికేస్తే నిర్దాక్షిణ్యంగా కాల్చేసేలా వున్నారు.

కార్తీక్ కళ్ళతోనే తనవాళ్ళకు సంకేతాలిచ్చాడు. అయిదుగురు వాళ్ళ నలుగుర్నీ అనుసరించారు.

దార్లో చచ్చిపడున్న పాముల్ని చూశాక జరిగిందేమిటో వాళ్ళకర్థమయింది.

మళ్ళీ మాంత్రికుడు, అతని అనుచరులు చచ్చిపడున్న చోటికి వచ్చారు. భరణిని చూస్తుంటే అందరిలోను మళ్ళీ గుబులు ప్రవేశించింది. ప్రొఫెసర్ని కనీసం పూడ్చిపెట్టారు. భరణికి అదీ జరగలేదు.

దిక్కులేని శవంలా విగ్రహంముందు పడున్న అతన్ని చూస్తుంటే వాళ్ళ హృదయాలు ద్రవించాయి.

అప్పటికి పొద్దు నడినెత్తికొచ్చింది.

* * *

మూడో గుహలోనికి తీసుకుపోయారు శత్రువులు— కార్తీక్ బృందాన్ని.

ఆ గుహలో వాళ్ళ సరంజామా అంతా అప్పటికే సర్దుకున్నట్టున్నారు. గుహబయట ఇద్దరు మనుషులు వంట చేస్తున్నారు. వాళ్ళిద్దరు యిదివరకు తమకు కనిపించలేదని గ్రహించారు కార్తీక్ బృందం.

నాయకుడు కార్తీక్ వాళ్ళవైపు చూసి, "కాసేపట్లో మీకు భోజన సదుపాయాలు చూడబడతాయి. మీరు అయిదుగురు బుద్ధిగా యీ గుహలోపలే వుండండి. తప్పించుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తే ప్రాణాలు దక్కవు!" అన్నాడు.

కార్తీక్ వాళ్ళు ఉస్సురని నిట్టూర్చారు. చరిత్ర

చర్విత చర్వణం కావటమంటే యిదే ననిపించింది వాళ్ళకు! నికోలస్ బృందానికి వీరు వారసుల్లాగా వున్నారు. వాళ్లూ యిలాగే తమని ఏ హానీ చెయ్యకుండా బంధించారు మొదట్లో! ఇప్పుడూ అదే జరగబోతోంది.

"మీ రెవరో తెలుసుకోవచ్చా?" అశ్విని సూటిగా ప్రశ్నించాడు నాయకుడ్ని.

అతను విరగబడి నవ్వాడు. అతను నవ్వుతుంటే అతని పెదాలు వికృతంగా నోటి చివర్లకు సాగి చాలా అసహ్యం పుట్టించింది చూసేవాళ్ళకు.

కాసేపటికి నవ్వాపుకుని, "మా గురించి యెవరని అడిగినవాడివి నువ్వే కనబడ్డావు. నోర్మూసుకుని చెప్పినట్టు విను!" అన్నాడు.

"మాటలు తిన్నగా రానియ్యి. మేమేదో నీ బానిసల మన్నట్టు మాట్లాడుతున్నావు...." అని అశ్విని యింకా ఏదో అంటుండగానే నాయకుడు అతని రెండు చెంపలు ఛెళ్లుఛెళ్లున వాయించాడు.

అశ్విని చటుక్కున తిరగబడ్డాడు. నాయకుడి గుండెల మీద ఎగిరి తన్నాడు.

నాయకుడు అదిరిపడ్డాడు. వెనక్కి నిలువునా పడబోయి నిలదొక్కుకున్నాడు. తక్కిన ముగ్గురు గన్స్ తీసి అశ్వినికి గురిపెట్టారు.

"కాల్చెయ్యమా?" అన్నారు నాయకుడివంక చూసి.

నాయకుడు తల అడ్డంగా తిప్పాడు.

"నామీద చెయ్యి చేసుకున్నవాడ్ని ప్రాణాలతో విడిచిపెట్టిందిలేదు! కాని వీడు అర్భకుడు! ఆడంగి వెధవలా వున్నాడు. వీడ్ని ఆ బండకి కట్టి పడెయ్యండి. వీడ్ని చంపటం మనకి నామోషి!" అన్నాడు నాయకుడు

ఒగరుస్తూ.

కార్తీక్, అభిలాష్, హిమవంత్, దీప్తి తేలిగ్గా ఊపిరి పీల్చుకున్నారు. అశ్విని దుడుకుతనంతో ప్రవర్తించి ప్రాణంమీదికి తెచ్చుకున్నాడు. గతంలో అనుభవం అయినది మరచినట్టున్నా డనుకున్నారు.

నాయకుడు అందరివంకా చూసి, "మీలో ఎవరైనా సరే పొగరుబోతుతనంగా ప్రవర్తిస్తే నిర్దాక్షిణ్యంగా కాల్చేస్తాం. మిమ్మల్ని యీ గోతుల్లోనే పాతేస్తాం. జాగ్రత్త! ప్రాణాలు తీయటం మాకు కొత్తకాదు. కాని ఏదో స్టూడెంట్సు మన్నారనే కనికరంకొద్దీ మిమ్మల్ని చంపకుండా వుంచాం. మా అనుమతిలేకుండా మీరెవరూ గుహ బయటికి అడుగుపెట్టడానికి వీల్లేదు!" అని తక్కిన ముగ్గురు అనుచరులవంక చూశాడు.

వాళ్ళు ముగ్గురు పెద్ద పగ్గం తెచ్చి కార్తీక్ బృందాన్ని కాళ్ళు చేతులు మెలికవేసి కట్టేశారు. సరిగ్గా రాక్సన్ బృందం ప్రవర్తించినట్టే వుంది వీళ్ళ ప్రవర్తన కూడా ననుకున్నారు వాళ్ళు అయిదుగురు.

* * *

రెండు రోజులు గడిచాయి.

తవ్వకాలు అలా సాగుతూనే వున్నాయి. తినటానికి, కాలకృత్యాలకి తప్ప తక్కిన సమయాల్లో కార్తీక్ బృందాన్ని తాళ్ళతో అలా బంధించే వుంచారు శత్రువులు.

"ఇలా ఎన్నాళ్ళు? తిరగబడి చావో, బతుకో తేల్చుకుందాం?" అశ్విని ఆవేశంగా అన్నాడు.

"తొందరపడకు మిత్రమా? ఆవేశం అన్నివేళలా

మంచిదికాదు. చిన్న వాడితో పెట్టుకున్నావు. నిర్దాక్షిణ్యంగా కొట్టాడు. చంపుతాడేమోనని భయపడ్డాం అందరమూ!" అన్నాడు హిమవంత్.

"అయితే యిలా బానిస బతుకు బతకటమేనా మన గతి? నికోలస్ వాళ్ళకు పట్టించినగతే వీళ్ళకు పట్టించలేమా?" అశ్విని ఆవేశం యింకా చల్లారలేదు.

"సమయం రావాలి దేనికైనా! చూద్దాం, వీళ్ళు యెన్నాళ్ళిలా బంధించి వుంచుతారో! ఏ అర్ధరాత్రివేళో తప్పించుకునే ప్రయత్నం చేద్దాం. ఆ వంటవాళ్ళు నిజంగా వేటకుక్కల్లా వున్నారు. నిద్రపోకుండా మనల్ని కాపలా కాస్తున్నారు రాత్రిళ్ళు! లేకుంటే ఇదివరకటిలా తాళ్ళు తెంచుకుని సమయం చూసి తిరగబడకపోయే వాళ్ళమా?" అన్నాడు కార్తీక్.

దీప్తి మౌనంగా వుండటం చూసి అశ్విని ఆమెని మాట్లాడించాడు. "మిస్ దీప్తి, వీళ్ళంటే భయం పుడుతోంది కదూ, మీకు! ఏం ఫరవాలేదు. నికోలస్‌లాంటి మృగాలెవరూ లేరు వీళ్ళలో! ఇప్పటిదాకా మర్యాదగానే ప్రవర్తిస్తూ వచ్చారు మరి!"

దీప్తి గొంతు పెకల్చుకుని, "ఈసారి అలాంటి పరిస్థితులే ఎదురైతే వీళ్ళందర్నీ చంపేసి ఆనక నే చస్తాను. ఆడది తెగిస్తే భద్రకాళిలా మారగలదు" అన్నది ఉద్రేకంగా.

"అదీ, మీలో యీ తెగింపుకోసమే నేను యెదురు చూస్తున్నాను. వెరీ గుడ్!" అన్నాడు అశ్విని.

అభిలాష్, హిమవంత్ మౌనంగా ఆలోచిస్తున్నారు.

గుహ బయట తవ్వకాలు యథావిధిగా కొనసాగుతున్నాయి. వంట వాళ్ళిద్దరు సీరియస్‌గా తమ పనిలో

మునిగిపోయి వున్నారు.

"రాత్రిళ్ళుకంటే పగలే తప్పించుకోవటం తేలికని పిస్తోంది నాకు!" అన్నాడు కార్తీక్.

"అదెలా? వీళ్ళు మనల్ని ఓ కంట కనిపెడుతునే వున్నారే! మధ్య మధ్య వంట వెధవలొచ్చి చూసి పోతున్నారు!? పైగా బంధాలు! నికోలస్ వాళ్ళకన్న పదిముళ్ళు ఎక్కువే వేసి కట్టేశారే!" అన్నాడు హిమ వంత్.

"ముందీ బంధాలు వదిలించుకోగలిగితే ఎలాగో బయట పడొచ్చు! వేన్ దగ్గరకు తప్పించుకుపోయి చేరామంటే గంటలో చింతపల్లె చేరుకోవచ్చు. చింతపల్లె వెళ్ళిపోతే మనకి భయంలేదు."

"అసలు బంధాలు వదిలించుకోగలిగినప్పుడు కదా! అది జరగని పని!"

అందరు తమ చేతులు కాళ్ళ బంధాలవైపు చూసు కున్నారు. అవి కట్టినంతమేర ఎర్రగా కందిపోయి పైన కింద రక్తప్రసారంలేక ఆ భాగాలు తెల్లగా పాలిపోయి వున్నాయి. అక్కడ స్పర్శ కూడా తెలియటంలేదు.

నిస్సహాయంగా ఒకరివైపు మరొకరు చూసుకున్నారు.

* * *

రాత్రి సమయంలో పెద్ద గలభా జరుగుతున్న శబ్దం వినిపించింది.

మగతగా పడుకుని నిద్రపోతున్న కార్తీక్ బృందం ఉలిక్కిపడి హడావిడిగా లేచారు. కాస్సేపటివరకు వాళ్ళకు పరిస్థితి ఏమీ అర్థంకాలేదు.

కాపలా కాస్తున్న వంటవాళ్ళిద్దరు కనపడటంలేదు! నిజానికి వాళ్ళుత్త వంటవాళ్ళే కాదు! అవసరమైతే చేత

తుపాకీ ధరించి ఎదుటి మనిషిని క్రూరంగా కాల్చి చంప గలిగినవాళ్ళే!

నాయకుడు హడావిడిగా అరుస్తున్నాడు. అతని అనుచరులు ముగ్గురు టార్చ్ లైట్సుతో వాళ్ళను వెతక టానికి వెళ్ళారు.

ఓ పదినిమిషాల తర్వాత వంటవాళ్ళిద్దరు నికోలస్ వాళ్ళు చచ్చిపడున్న గుహలో చచ్చిపడున్నారని తెలిసింది.

నాయకుడికి కబురు తెలిసి పరుగెత్తుకు వెళ్ళాడు!

గుహలో కార్తీక్ బృందం మాత్రమే మిగిలింది.

"ఇదే మంచి సమయం. మనం తప్పించుకు పారి పోవాలి!" అన్నాడు అభిలాష్.

"ఎలా! బంధాలు అలాగే వున్నాయే!" అన్నాడు అశ్విని అవకాశం చేజారిపోతున్నందుకు బాధగా.

ఓ చెక్కపెట్టెమీద కొవ్వొత్తి వెలుగుతోంది.

అభిలాష్ నేలమీద పడుకునే దొర్లుతూ చెక్క పెట్టెను చేరుకున్నాడు.

ఓ అయిదు నిమిషాల తర్వాత అతని ప్రయత్నం ఫలించింది. అభిలాష్ బంధాలు విడిపడ్డాయి. అయితే కొవ్వొత్తి తాడుతో బాటు అతని చేతినికూడా కొద్దిగా కాల్చేసింది!

బాధని ఓర్చుకుని కట్లు వూడిపోయేవరకు ఓపిక పట్టాడు అభిలాష్. తర్వాత ఏనుగు మెలికలువేసి వున్న తన మిత్రుల బంధాల్ని ఒకటొకటి విప్పేశాడు.

అంతా బంధవిముక్తులయ్యేసరికి పదినిమిషాలు పట్టింది!

శత్రువులు వస్తూన్న జాడలేదు!

"ఫరవాలేదు, వాళ్ళింకా తమవాళ్ళు చచ్చిన షాక్

నించి తేరుకోలేదు. సమయానికి మనకి బాగానే రిలీఫ్ యిచ్చారు చచ్చిన వంటవాళ్ళు! పదండి పోదాం” కాట్రీక్ బయటకి ఉరికాడు.

కాని అదృష్టం కలిసిరాలేదు!

సరిగ్గా అదే సమయానికి శత్రువులు అక్కడికొచ్చేశారు.

అంత దూరాన వాళ్ళను చూస్తూనే కాట్రీక్ తన వాళ్ళకి సైగచేసి రెండో గుహలోకి వెళ్ళిపోయాడు! ఒకరొకరు అతని వెనక రెండో గుహలోనికి చేరిపోయారు!

నాయకుడు అతని అనుచరులు తాము బసచేసిన మూడో గుహలోకి ప్రవేశిస్తూనే అదిరిపడ్డారు.

గుహలో కాట్రీక్ బృందం లేకపోవటంతోనే నాయకుడు వేసిన పిచ్చికేకలు కాట్రీక్ వాళ్ళకు వినిపించాయి.

వాళ్ళు నలుగురు మళ్ళీ టైగర్ హిల్స్ ప్రాంతమంతా టార్చిలతో వెతికేస్తున్నారు.

“బహుశా వేన్ దగ్గరికి పారిపోయుంటారు. ముందు వేన్ దగ్గరికి పోయి చూడండి. నేను యిక్కడి తక్కిన గుహల్ని వెతుకుతాను!” అన్నాడు నాయకుడు.

కాట్రీక్ బృందం గుండెల్లో రాయి పడింది.

నాయకుడి దృష్టి తమ గుహమీదే మొదట పడుంది. తాము దొరికిపోక తప్పదు! వేన్ దగ్గరికి పారిపోతే మరీ ప్రమాదం! తక్కిన ముగ్గురు వేన్ దగ్గరికే వెళ్ళారు!

కాట్రీక్ తనవాళ్ళ వంక నిస్సహాయంగా చూశాడు. కాని అంతలోనే ఓ నిర్ణయానికొచ్చేశాడు.

“ప్రస్తుతం నాయకుడొక్కడే మనకు ఎటాక్ యివ్వ

బోతున్నాడు. మనందరం ఒక్కసారిగా, అతన్ని చుట్టుముట్టి తుదముట్టించేద్దాం! తక్కిన ముగ్గురి సంగతీ తర్వాత చూసుకోవచ్చు!" అన్నాడు.

"ఆల్ రైట్! ఒక్కడిన్ని చంపటం పెద్ద కష్టమేం కాదు. తొందర్లో ఓ టార్చ్‌గాని, ఓ రివాల్వర్ గాని కనీసం గడ్డపలుగుగాని తెచ్చుకున్నాం కాదు! కేవలం భుజబలంతో నే యీ నాయకుడిగాడ్ని ఎదుర్కోవాలి!" అన్నాడు అశ్విని.

అతని మాటలింకా పూర్తికాకుండానే టార్చ్ వెలుగు గుహలోపలికి సూటిగా వచ్చి పడింది!

ఈలోపల గుహలో అక్కడక్కడ పడున్న చిన్న చిన్న రాళ్ళను ఏరి పోగు చేసుకున్నారందరు.

సరిగ్గా టార్చ్ వెలుగు ఫోకస్ కాగానే నాయకుడి ఉనికి తెల్సిపోయింది. ఎంత దూరంలో అతను నించున్నది కూడా వాళ్ళకి అంచనా అయింది.

ఒక్కసారిగా టపటపమంటూ ఆ వెలుగు వచ్చిన వైపు రాళ్ళు విసరసాగారు.

రెండు దెబ్బలకే అతని చేతిలోని టార్చ్ యెగిరి అవతల పడింది. మరో రెండు దెబ్బలకే ఖంగుమంటూ రివాల్వర్ కిందపడింది రాయిమీద.

ఆ తర్వాత వరసగా అతనిమీద పడ్డ రాళ్ళవర్షంతో నాయకుడు పెట్టిన కేకలకు టైగర్ హిల్స్ ఆ అర్ధ రాత్రి సమయంలో ప్రతిధ్వనించాయి.

కిందపడ్డ రివాల్వర్ గాని, టార్చిగాని అతనికి దొరికే అవకాశం లేకుండా రాళ్ళ వర్షం కురిపించేశారు అందరూ ఒకేసారి.

నాయకుడు పరుగులు పెడుతూ తన వాళ్ళను పిలిచాడు.

మళ్ళీ గుహలోకి వెళ్ళి ఆయుధాలు తెస్తాడని వాళ్ళకు తెలుసు.

ఈ లోపలే కిందపడిన నాయకుడి రివాల్వర్ కా ర్తీక్ అందుకున్నాడు. టార్చి లైటు అభిలాష్ చేత పట్టుకుని నాయకుడిమీదికి ఫోకస్ చేశాడు.

కా ర్తీక్ ఏమాత్రం ఆలస్యం చెయ్యకుండా నాయకుడికి రివాల్వర్ గురిచూసి కాల్చాడు. నాయకుడు అడ్డదిడ్డంగా పరుగె త్తటంతో గురి కుదర లేదు!

టార్చి వెలుగులో అతని తల పగిలి ర క్తం ముఖంమీద ధారలు కట్టిన చిహ్నాలు స్పష్టంగా కనిపించాయి. రాళ్ళ దెబ్బలు విపరీతంగా తగిలాయి.

చివరకు నాలుగో గుండు సరాసరి నాయకుడి వీపు లోంచి దూసుకుపోయింది. అతను అమాంతం విరుచుకొని పడిపోయాడు!

ఈలోపల వేన్ దగ్గరకు వెళ్ళిన ముగ్గురు అనుచరులు పరుగె త్తుకొని వచ్చేశారు. వాళ్ళ చేతిల్లోని తుపాకులు గుళ్ళు వర్షించటం మొదలెట్టాయి.

కా ర్తీక్ తన వాళ్ళవంక తిరిగి, "మనదగ్గరున్నది ఒకేఒక రివాల్వర్! ఇక రెండు గుళ్ళే వున్నాయి. వాళ్ళ ముగ్గురిచేతుల్లోను తుపాకులున్నాయి. వాళ్ళ నెదిరించి బతకటం జరిగే పనికాదు. పరుగె త్తండి తలో దారి పరుగె త్తి వాళ్ళ ముగ్గుర్ని మూడుదార్లు పట్టిద్దాం, లేకుంటే యిక అంతే!" అన్నాడు.

అప్పటికప్పుడే అందరిలోను తెగింపు వచ్చేసింది. తమ వునికి శత్రువులకి తెలియక యెక్కడెక్కడో కాలుస్తున్నారు! అయితే అది కొన్ని క్షణాలే! తర్వాత టార్చి వెలుగులో తాము కంటబడక తప్పదు. వాళ్ళు

కాల్చక మానరు!

సరిగ్గా వాళ్ళు పరుగెత్తాలనుకుంటున్న సమయంలోనే అనుకోని అద్భుతం జరిగిపోయింది!

ఒకరి తర్వాత ఒకరుగా ముగ్గురు అనుచరులు నేల కూలిపోయారు! ఎక్కడినుంచో అమాంతంగా వాళ్ళ ముగ్గురిమీద గుళ్ళవర్షం కురిసింది.

అది తామున్న గుహ పక్కనుంచే అని గ్రహించటానికి వాళ్ళకు కొద్ది క్షణాలు పట్టింది!

ఆ తర్వాత మరికొద్ది క్షణాల్లో ముగ్గురు వ్యక్తులు అక్కడ ప్రత్యక్షమయ్యారు. వాళ్ళ చేతుల్లో ఓ చేత టార్చి మరో చేత రివాల్వర్ వున్నాయి!

వాళ్ళు ముగ్గురు కార్తీక్ బృందం ముందుకొచ్చేశారు.

'వీళ్ళెవరు?' అనుకుంటూ కార్తీక్ వాళ్ళు విస్తుపోయి చూస్తున్నారు.

ఒకరు తప్పితే మరొకరు తమకిలా ఎదురవుతూనే వున్నారు! తమ గండం గడిచి గట్టెక్కటంకల్ల అని అందరూ నిర్ణయానికొచ్చేశారు.

వాళ్ళు ముగ్గురు కార్తీక్ బృందంవైపు పిస్తోళ్ళు గురిపెట్టి నిల్చున్నారు!

కార్తీక్, అభిలాష్, హిమవంత్, అశ్విని, దీప్తి శిలా ప్రతిమల్లా నిల్చుండిపోయారు.

* • •

ఆ ముగ్గురిలోను ఒకతను వయసులోను, అనుభవంలోను పెద్దవాడిలా వున్నాడు. దాదాపు ఆరు అడుగుల పైగానే పొడవున్నాడు. ఎర్రగా పుష్టిగా వున్నాడు. తేనెరంగు కళ్ళు. అతడు ఏ ప్రాంతంవాడో చెప్పటం కష్టమని చెపుతున్నాయి. అతనికి నలభై ఏళ్ళుండవచ్చు.

అతని కిరుపక్కలా వున్న యిద్దరు వ్యక్తులు నల్లగా బలిష్టంగా, యిద్దరూ కవలపిల్లలన్నట్టున్నారు. దుబ్బు జుట్టు, ఎర్రటి కళ్ళు, బనీను, పాంట్లు ధరించి వున్నారు. తెల్ల కళ్ళ వ్యక్తి ఫుల్ సూట్‌లో వున్నాడు!

తెల్ల కళ్ళ వ్యక్తి తమ వంకే కళ్ళార్పకుండా చూస్తూన్న కార్తీక్ బృందాన్ని చూసి స్నేహపూర్వకంగా నవ్వాడు.

అందరు విస్మయంగా చూశా రతనివంక.

"మేము శత్రువులంకాదు, మిత్రులమే!" అన్నాడు తెల్లకళ్ళ వ్యక్తి.

అందరి వదనాల్లోను చిరునవ్వు చోటు చేసుకుంది.

కార్తీక్ ఆనందంగా చెయ్యి సాచి అతనితో కరచాలనం చేశాడు. దుబ్బుజుట్టు నల్లవాళ్ళు కూడా స్నేహపూర్వకంగా కరచాలనం చేశారు.

"ఇంతకీ మీరు....?" కార్తీక్ మాటల్ని మధ్యలోనే ఆపుచేశాడు తెల్లకళ్ళ వ్యక్తి.

"మీకిప్పుడు పూర్తి విశ్రాంతి కావాలి, నాకు తెలుసు! పదండి, మన శత్రువుల గుహలో కూచుని ముచ్చటించుకుందాం!" అన్నాడతను.

కార్తీక్ ఏదో అడగబోతున్న అశ్విని ఆపుచేసి, "అలాగే పదండి పోదాం!" అన్నాడు.

మళ్ళీ మూడో గుహలోకి అడుగుపెట్టారందరు. ఇప్పుడాగుహ పులి బోనులా లేదు. విశ్రాంతి మందిరంలా వుంది!

హఠాత్పరిణాంలో వచ్చిన ఆహ్లాదకరమైన మార్పు వాళ్ళ మనసులకి ఊరట కలిగించింది.

* * *

"నా పేరు, వివరాలు చెప్పేముందు మీ అందరి గురించీ వివరాలు తెల్సుకోవాలనుకుంటున్నాను. మీకేం అభ్యంతరం లేదుకదా!" అన్నాడు తేనెకళ్ళ వ్యక్తి.

"నో, నో, అభ్యంతరమెందుకుంటుంది? మీరు మా ప్రాణదాతలు. మీకు ఋణపడి ఉన్నాం" అన్నాడు.

కార్తీక్ అతని సౌమ్యతకు, సహృదయానికి కరిగి పోతూ.

తక్కినవాళ్ళు కూడా ఆ ముగ్గురు ప్రాణదాతలవంక కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా చూస్తున్నారు.

"మేము జియాలజీ స్టూడెంట్సుం! ఇక్కడ సర్వే చేయటానికొచ్చాం. మా కోర్సులో ఫీల్డు ట్రయినింగ్ ఓ భాగం. అందు నిమిత్తం వచ్చి యిదుగో వీళ్ళ చేతుల్లో చిక్కపోయాం!"

"ఎన్నాళ్ళయింది మీరొచ్చి....?" ఆసక్తిగా అడిగాడతను.

అశ్విని ఏదో చెప్పబోయేంతలో అతన్ని గిల్లి, "రెండు రోజు లయిందండి" అన్నాడు కార్తీక్.

అతనలా నిజాన్ని కప్పిపెట్టి ఎందుకు చెప్తున్నాడో తక్కినవాళ్ళు అర్థం చేసుకోవటానికి అయిదు నిమిషాలు పట్టింది.

తేనెకళ్ళ వ్యక్తి యెవరో నిజం తెలీదు! అతను శత్రువుని కాదన్నంతమాత్రాన మిత్రుడనే నిర్ణయానికి రావటం ఎలా? పొరపాటున చెప్పకూడని విషయం చెప్పి మళ్ళీ చిక్కుల్లో పడిపోవాల్సి వస్తుందేమో! అందుకే అవసరానికి మించి ఏమీ నోరుజారకుండా జాగ్రత్తగా వ్యవహరిస్తున్నాడు కార్తీక్! మనసులోనే అతని సందర్భ శుద్ధిని సమయస్ఫూర్తినీ మెచ్చుకున్నారు

మిత్రులు.

అతని అనుమానం నిజమని తేనెకళ్ళ వ్యక్తి మాటలతో రుజువయింది వాళ్ళకి!

“మీరొచ్చేసరికి యీ నలుగురేనా ఇక్కడ వున్నది? అప్పుడు వీళ్ళేం చేస్తున్నారు?” అడిగాడు తేనెకళ్ళ వ్యక్తి.

కార్తీక్‌కి అతను కొద్దికొద్దిగా అర్థమవుతున్నాడు.

“ఇంకో యిద్దరు కూడా వున్నారండీ! వాళ్ళు వంట చేస్తూ కనిపించారు” అన్నాడు కార్తీక్.

తేనెకళ్ళ వ్యక్తి తలూపి, “మరి వాళ్ళేమయ్యారు?” అన్నాడు.

“ఇంతక్రితం వాళ్ళ గురించే యీ నలుగురు హడావుడి పడి వెతుకుతున్నారు. ఆ హడావుడికే మాకు మెలకువ వచ్చింది. బంధాలువేసి కట్టిపడేశారు మమ్మల్ని వీళ్ళు! వీళ్ళు ఆ యిద్దరికోసం వెళ్ళిన సమయంలో మేము కట్లు తెంచుకుని బయటపడ్డాం. కాని వాళ్ళచేతుల్లోనే చిక్కిపోయాం!” అన్నాడు కార్తీక్.

“అయితే మీరొచ్చేసరికి వీళ్ళు ఆరుగురే వున్నారు. ఇంకెవరూ లేరు, అవునా?”

“అవునండి.”

“మరి మేం చంపింది ముగ్గుర్నే కదా! నాలుగో వ్యక్తి నెవరు చంపారు?” అన్నాడు తేనెకళ్ళ వ్యక్తి.

కార్తీక్ ఒక్కొక్క క్షణం ఆలోచించాడు. తను అబద్ధం చెప్పటం మంచిదికాదు—నాయకుడ్ని చంపిన సమయానికి తేనెకళ్ళ వ్యక్తి, తక్కిన యిద్దరు ఆ సమీపంలోనే వున్నారు. తప్పకుండా మొదట్నుంచీ తమ అందరి చర్యలు గమనిస్తూనే ఉండివుంటారు. అందుకే

సరిగ్గా సమయానికి తమకి అడ్డుపడి రక్షించగలిగారు!

"ప్రాణ రక్షణకోసం నేనే చంపేశాను. అతని రివాల్వర్‌తోనే అతన్ని చంపాను" అన్నాడు కార్తీక్.

తేనెకళ్ళ వ్యక్తిలో నమ్మకం, అతని పెదాలమీద చిరునవ్వు నిలిచాయి.

"ఊరకే అడిగాను. మేమంతా గమనిస్తూనే వున్నాం. బహుశా యీ ఆరుగురికీ అతను నాయకుడేమోననికూడా అనుకున్నాం! అఫ్‌కోర్సు తక్కిన యిద్దర్నీ మేము చూడలేదనుకో...." అన్నాడు తేనెకళ్ళ వ్యక్తి.

కార్తీక్ చాలా కాషస్‌గా వున్నాడు. ఆ వ్యక్తి చాలా అసాధ్యుడిలా వున్నాడు. తనని బోనులో నిలబెట్టినట్టు క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ చేస్తున్నాడు.

"ఇక్కడ వీళ్లు యిలా నేలంతా ఎందుకు తవ్వి పోస్తున్నారో మీకేమైనా తెలుసా? వీళ్ళేమైనా చెప్పారా?" అన్నాడా వ్యక్తి.

కార్తీక్ తల అడ్డంగా తిప్పి, "అదే అర్థంకాలేదు సార్. ఎందుకు తవ్వుతున్నారని అడిగితే మావాడిమీద పడి కొట్టాడు ఆ నాయకుడిలాంటి మనిషి! ఇక మేము ఏమీ అడగలేదు, వాళ్ళు చెప్పలేదు. ఎందుకంటారు?" అని ప్రశ్నించాడు అమాయకంగా.

తేనెకళ్ళ వ్యక్తి గొంతు సవరించుకుని, "అదే నాకూ అర్థంకావటంలేదు. వీళ్ళు ఆర్కియాలజీ డిపార్టుమెంటు వాళ్ళేమో, పురావస్తు పరిశోధనలో భాగంగా ఇక్కడ తవ్వుతున్నా రనుకుంటున్నాను. కాని వాళ్ళు తుపాకులు, రివాల్వర్‌లు పట్టుకుని రావటం చూసి ఆర్కియాలజీవాళ్ళు కాదని అర్థంచేసుకున్నాను!" అన్నాడు.

కార్తీక్ అతన్ని అంచనా వెయ్యటానికి ప్రయత్ని

స్తున్నాడు. అతను తనకన్న చాలా జాగ్రత్తగా వ్యవహరిస్తున్నాడు. ఎక్కడా కొంచెం కూడా పట్టు జారటం లేదు. తనకొవలసిన సమాచారం రాట్టుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

ఇంతకీ యీ వ్యక్తి ఎవరు? ఆ నల్లవాళ్ళిద్దరు ఎవరు? పెద్ద పజిల్ లా కనిపించింది కార్తీక్ బృందానికి.

అశ్విని రెండుమూడుసార్లు అడిగెయ్యాలని ప్రయత్నించాడు. అతని ప్రయత్నం గమనించి ప్రతిసారీ అతన్ని కాలుతొక్కి, చెయ్యిగిల్లి వారిస్తూ వచ్చాడు కార్తీక్. కొవ్వొత్తుల గుడ్డివెలుగులో తను కళ్ళతో సైగచేసినా అశ్వినికి కనిపించే అవకాశంలేదు!

తెల్లవారటానికి ఎంతో టైం కాలేదన్నట్టు తూర్పున వెలుగురేకలు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి.

"అన్నట్టు మీ పేర్లు చెప్పనేలేదు. నేను తెలుసుకోగూడదా?" సన్నగా నవ్వుతూ అన్నాడు తేనెకళ్ళ వ్యక్తి.

"అయ్యో, ఎంతమాట సార్! ఇందాక పరిచయం చెయ్యబోయి అందర్నీ కట్టగలిపి జియాలజీ స్టూడెంట్సుమని చెప్పేశాను. తర్వాత మాటల్లోపడి మరిచేపోయాను. నా పేరు కార్తీక్. ఇతను అభిలాష్...." అంటూ అందర్నీ పరిచయంచేశాడు కార్తీక్. అప్పుడైనా ఆ వ్యక్తి తన గురించి, తనవాళ్ళ గురించి చెపుతాడని ఎదురుచూసిన వాళ్ళ ఆశ, నిరాశే అయింది. అతనా ప్రయత్నాలేం చేస్తున్నట్టు కనిపించలేదు. సందర్భం వచ్చినా కావాలనే దాటవేస్తున్నట్టు కనిపించింది.

"అయితే, మీరు యిక్కడ సర్వే చెయ్యరా ఇక?" అన్నాడా వ్యక్తి యథాలాపంగా.

"ఇంకేం సర్వే సార్! ఇప్పటికైన అనుభవాలు చాలు!" అన్నాడు హిమవంత్.

"అనుభవాలు అంటున్నారు, ఏమి అనుభవాలు చూశారేం?" అన్నాడు అతను నవ్వుతూ.

"మాంత్రికుడు, క్షుద్రదేవతలు, పాములు—అబ్బో, అడక్కండి సార్. తల్చుకుంటేనే భయంగా వుంది..?" ఇంకా ఏదోదో చెప్పబోతున్న హిమవంత్‌ని గట్టిగా గిల్లాడు అభిలాష్. అతను అన్నీ బయట పెట్టేసేలా ఉన్నాడు. అంతదాకా కార్తీక్ పడ్డ శ్రమంతా వ్యర్థమయిపోయేలా కనిపించింది.

తేనెకళ్ళ వ్యక్తి కళ్ళు పెద్దవయ్యాయి. ఆసక్తి తొంగిచూసింది. "ఏమిటి? మాంత్రికుడు, క్షుద్ర దేవతలూనా? వెరీ యింటరెస్టింగ్, చెప్పండి వింటాను.... మీకు తొందరేంలేదుకదా! ఊరికే టైంపాస్‌కి అడుగుతున్నానివి. మీరు వెళ్ళిపోతానంటే అభ్యంతరంలేదు!" అన్నాడు మళ్ళీ.

హిమవంత్ నోరుజారిపోయాడు. దాన్ని కప్పిపుచ్చటంకన్న ఆ కాస్త నిజం చెప్పెయ్యటమే ఉత్తమం! చూడగా, ఆ వ్యక్తికి యిక్కడి విషయాలన్నీ బాగా తెలిసినట్టే కనిపిస్తోంది! ఇప్పుడు చచ్చిన వ్యక్తులేకాక బహుశా యింకా చాలా తెలిసి వుండొచ్చు! అతని వుద్దేశ్యం కొద్దికొద్దిగా అవగాహన అవుతోంది.

తనకి ఆసక్తిలేనట్టు నటిస్తూనే మాంత్రికుడి గురించి వివరాలు ఆరాతీస్తున్నాడు. అబద్ధం చెప్పి యిరుక్కుపోయేకన్న నిజం చెప్పేసి బయటపడడమే ఉత్తమంలా వుందనిపించింది అందరికీకూడా.

కార్తీక్ నవ్వు ముఖంమీద పులుముకుని, "మీకు

చెప్పటానికి మాకూ యింటరెస్టింగానే వుంది సార్! చాలా ప్రమాదంనించి తప్పించుకున్నాం. ఇక్కడినుంచి మూడో గుహ, అంటే వరసలో అయిదో గుహలో ఓ దుష్ట మాంత్రికుడు, ఓ యిద్దరు అనుచరులతో యిక్కడి కొచ్చినవాళ్ళని పట్టుకుని కాళీదేవికి బలిస్తున్నాడు. మేము యీ వ్యక్తులనించి తప్పించుకోవటానికి అనుకోకుండా ఆ గుహలోకి పరుగెత్తాం. మమ్మల్ని వాళ్ళు బలివ్వబోయారు. అయితే మమ్మల్ని తరుముకుంటూ వచ్చిన యీ వ్యక్తులు మాంత్రికుడ్నీ అతని అనుచరుల్నీ చంపేశారెండి! తర్వాత యిక్కడ బంధించారు మమ్మల్ని వీళ్ళు!" అన్నాడు.

"మరి పాములు, క్షుద్ర దేవతలు.... అంటూ ఏదో చెప్తున్నారే మిష్టర్ హిమయంత్ ....!?" అర్ధోక్తిలోనే ఆగిపోయి హిమవంత్ వంక చూశాడా వ్యక్తి.

హిమవంత్ బెరుగ్గా చూశాడు కార్తీక్ వంక.

"అదేనండి. ఆ గుహలోనే కొన్ని పాములు కూడా కనిపించాయి. గాల్లో ఏదో చప్పుళ్ళయితే వాటిని క్షుద్ర దేవతలని భ్రమించాడు మా హిమవంత్. అతనీ మధ్య క్షుద్ర సాహిత్యం చదువుతున్నాడులెండి!" తేలిగ్గా నవ్వేస్తూ అన్నాడు కార్తీక్.

తేనెకళ్ళ వ్యక్తి నిటారుగా కూచుని, "అయితే ఆ గుహ తప్పకుండా చూడవలసిందే!" మీకు క్షుద్ర శక్తులమీద నమ్మకముందా మిష్టర్ కార్తీక్!" అన్నాడు తాపీగా.

కార్తీక్‌తోబాటు పక్కన అందరికీ టాపిక్ రాంగ్ ట్రాక్‌లో పోతున్నందుకు చాలా కోపంగా అసహనంగా వుంది. అందుకు కారకుడైన హిమవంత్ మీద అందరికీ

గుర్రుగా వుంది. కాని చేసేదేంలేదు! ఆ తేనెకళ్ళ వ్యక్తి పైకి కనిపించేటంత సౌమ్యుడుకాదని కావాలనే తమనించి యిన్ఫర్మేషన్ లాగటానికి చూస్తున్నాడనీ అర్థమయిపోయింది వాళ్ళకి!

"అబ్బే, అలాంటి నమ్మకాలేం లేవుసార్! వాటిపట్ల బొత్తిగా ఆసక్తిలేదు కూడాను!" అన్నాడు కార్తీక్ సంభాషణ తుంచెయ్యాలిని.

తెల్లవారబోతోంది. అందరి మనసుల్లోనూ ఒకటే ఆలోచన! యెలాగైనా తమ వేన్ దగ్గరికి చేరుకోవాలి. చింతపల్లెకుపోయి కాస్త శుభ్రపడి తమ యిళ్ళకు తిరుగు ప్రయాణ మయిపోవాలి. ఇక ఆలస్యానికి తట్టుకోటాని కెవరూ సిద్ధంగాలేరు!

"అలా తీసిపారెయ్యకండి! నాకిలాంటి మాంత్రికు లన్నా క్షుద్ర శక్తులన్నా చాలా సరదా! తెల్లవారు తోంది. ఓసారి ఆ గుహచూసి వెళ్ళిపోదాం. మీరు ఓ గంట తర్వాత హాయిగా మీ వేన్‌లో వెళ్ళిపోవచ్చు, అన్నట్టు వేన్‌కి డ్రయివరుండాలికదా. ఎవరు డ్రైవరు?" అన్నాడు తేనెకళ్ళ వ్యక్తి.

"అదే సార్ చెప్పటం మరిచాను. మాంత్రికుడి అనుచరులు మా డ్రయివర్‌ను పొట్టనబెట్టుకున్నారు. మాంత్రికుడి గుహలోనే చనిపోయి వున్నాడు" అన్నాడు కార్తీక్.

ఆ వ్యక్తి 'చ్చొచ్చొచ్చొ' అంటు నోటితో విచారాన్ని వ్యక్తపరిచే ధ్వని చేసి, "నయం మీరైనా ప్రాణాలతో బయటపడ్డారు, అదృష్టవంతులు! రెండుసార్లు ప్రాణాలతో బయటపడటం మాటలుకాదు!" అన్నాడు.

(సశేషం)